

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی نظریه انسان کامل در نظام الاهیاتی بوناوتوره و ملاصدرا

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادیان و عرفان تطبیقی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

محمد شیروانی - دانش آموخته دکتری، دانشگاه قم رشته فلسفه. سطح ۴ حوزه علیمه. مدرس نهاد رهبری در دانشگاه علم و صنعت، ایران

خلاصه مقاله:

انسان شناسی بکی از بنیادی ترین مسائل نظری حوزه فلسفه و عرفان است که ادیان هم به نوبه‌ی خود حول این موضوع نکات مختلفی را بیان داشته‌اند، بوناوتوره در نظام الاهیاتی مسیحیت و فرقه فرانسیسکن و ملاصدرا در نظام الاهیاتی اسلام و مکتب متعالیه، هریک با دیدگاه خاصی در حوزه انسان کامل و ابعاد آن مدعیات متنوعی را ارائه کرده‌اند. انسان روحانی شناسی بوناوتوره، بسیار حول محور عیسی مسیح تبیین می‌شود در حالی که انسان کامل شناسی صدرایی به هر انسانی که کوشش علمی و عملی متعادلی داشته، تعلق می‌گیرد، انسانی که در عماری صدرایی به آن پرداخته می‌شود، توانایی نمود اعظم و مثل اعلى شدن را دارد است، در حالی که بوناوتوره این مقام را تنها مخصوص عیسی مسیح می‌داند. انسان کامل صدرایی به سبب توانایی و دانایی حداکثری، شان رهبری دارد، از این رو می‌تواند نظام اجتماعی را مدیریت کند، در صورتی که چنین ادعایی در انسان روحانی بوناوتوره دیده نمی‌شود. انسان روحانی بوناوتوره بسیار هویت عرشی و انسان کامل ملاصدرا هویتی عرشی و فرشی را توانمند دارد است. آنچه در این نوشتار به روش توصیفی و تحلیلی و ابزار کتابخانه‌ی مورد تبیین و تطبیق قرار گیرد، بررسی مقایسه‌ی نقاط وفاقي و اختلاف بین نظرات ملاصدرا و بوناوتوره در زمینه انسان کامل است.

كلمات کلیدی:

انسان کامل، ملاصدرا، بوناوتوره، نفس و عقل، عیسی مسیح

لينك ثابت مقاله در پايگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940639>

